

РЕШЕНИЕ

№ 236

гр. София, 09.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 05.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **4473** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 284 - 286 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС). Образувано е по искова молба с вх. № 18056 от дата 12.05.2023 г., подадена от Б. К. Б., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], чрез пълномощник – адв. И. Ю. от САК, [населено място], [улица], вх. Б, етаж 4, офис 12, с която е предявен иск срещу ГД "ИН" за заплащане на обезщетение в размер общо на 20 000 (двадесет хиляди) лева за претърпени неимуществени вреди от нарушения на чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от ЗИНЗС.

Ищецът твърди, че в периода от 31.08.2017 г. до м. 11. 2020 г. е търпял наказание „Лишаване от свобода“ – първоначално в Затвора – С. до 27.09.2018 г., когато е преместен в ЗОЗТ „Кремиковци“. Посочено е, че и на двете места условията за живот са били нечовешки. Ищецът постоянно е бил хапан от дървеници.

В съдебно заседание ищецът се представлява от адв. Ю.. В хода по същество адв. Ю. посочва, че изложените в исковата молба твърдения се установяват по безспорен начин. Ищецът е търпял наказание „лишаване от свобода“ в ЗОЗТ „Кремиковци“ в периода от 27.10.2017 г. до 24.09.2020 г. Според него трябва да се съобрази практиката на Съда в С. и да се определи обезщетение в размер на 4 (четири) евро на ден. Претендира се присъждане на разноски по делото, като се представя списък.

От ГДИН е подаден писмен отговор на исковата молба, в срока по чл. 131 от ГПК, с

който е изразено становище за неоснователност на предявения иск. Представени са писмени доказателства.

Ответникът – Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт Д. М., посочва, че исковата молба трябва да бъде отхвърлена като неоснователна. По делото са приложени доказателства за извършвана дезинфекция в помещенията на следствения арест и затвора. Ищецът не е подавал оплаквания за нахапвания от вредители, не е търсил медицинска помощ. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Законът задължава самите лишени от свобода да спазват реда и хигиената в спалните помещения – чл. 21, ал. 2 ППЗИНЗС и чл. 176 ППЗИНЗС. Лишените от свобода не трябва да държат храни и хранителни продукти в килиите и в помещения, които не са определени за тази цел.

Прокурор К. от СГП дава заключение, че исковата претенция е неоснователна и недоказана. В конкретния случай не са доказани твърденията в исковата молба обстоятелства и не са доказани причините и твърденията неимуществени вреди, които подлежат на пълно и главно доказване.

Административен съд София - град, I отделение, 45 – ти състав, след като взе предвид направените в исковата молба твърдения, изразеното становище на пълномощника на ответника и това на представителя на СГП и въз основа на приетите по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Б. К. Б. е пребивавал на територията на ЗОЗТ „Кремиковци“ към Затвора С. за периода от 27.10.2017 г. до освобождаването му условно предсрочно на дата 24.09.2020 г. Първоначално е разпределен в 9 – та група в общежитието, а след това на дата 27.10.2018 г. е назначен на работа по щата за лишени от свобода, като „шофьор – товарен автомобил“.

За условията в ЗОЗТ „Кремиковци“ е разпитан свидетел, а именно: В. П. П.. Свидетелят П. дава показания, че е бил в ЗОЗТ „Кремиковци“ заедно с Б. Б.. Свидетелят е бил в ЗОЗТ „Кремиковци“ от август месец 2016 г. Двата са били разпределени на работа в затворническата столова. С Б. били в една стая. Според св. П., там е някакъв ужас и безсънни нощи от дървеници. Има много, гъмжеше от дървеници. Според показанията му за трите години са минавали само един път да пръскат против дървеници. Ефект обаче не е имало, според свидетеля. В показанията си П. посочва, че нощно време дървениците са ги нападали, хапели, не е било възможно да се спи. Според него Б. е имал обриви по цялото тяло. Дървениците се крият по дрехи, по възглавници, по дюшеци, няма спасение от тях. Навсякъде ги е имало – в общите помещения, в спалните, в кухнята, навсякъде.

По делото като свидетел е разпитан З. Л.. Той е бил в ЗОЗТ „Кремиковци“ около 2 – 3 години. Заедно с ищеца Б. Б. са били в различни спални помещения, но през деня са били заедно. Всички в общежитието в Кремиковци са имали ухапвания от дървеници. Виждал е по ищеца ухапвания от дървеници, като местата са били зачервени. Докато свидетелят Л. е бил в ЗОЗТ „Кремиковци“ от администрацията на общежитието не е имало пръскане или третиране на дървеници. Лично той е поръчвал да му носят препарат „Айкън“, когато са му идвали на свиждане. Освен че ги хапели, дървениците не ги оставяли да спят. Дървениците се хранят с кръв, но не като комарите, по-големи са. Приятелката на Б. му идвала на свиждане и му носила препарати, но нямало голям ефект. Ако отидеш при лекарите с оплаквания от дървеници, не го приемат за сериозен проблем и нищо не се случва, според показанията на св. Л..

Свидетелката М. Д. - майка на ищеца – също е разпитана като свидетел. Заявява, че

синът й Б. Б. е бил в затвора – Кремиковци. Според нейните показания му е ходела често на свиждане. Условието там, според свидетелката, са под всякаква критика. Има дървеници, които са страшна напаст. Ищецът, според св. Д., е бил хапан от дървеници. Не му е било давано нищо за мазане. Споделял е пред нея, че това е основният проблем, от който няма спасение. Хапането на дървениците е достатъчно – мястото се зачервява, а ухапванията са на много места, не е едно. Не може да се спи от тях. Свидетелката Д. е забелязала, че поведението на ищеца се променя. Той е бил напрегнат и изнервен. Не е могъл да спи през нощта от тези хапания.

От страна на ответника е представен договор с „ДДД – 1“ ООД от 13.11.2018 г. за дезинсекция и дератизация на сградите на ГД „ИН“. В договора е посочено, че дезинсекцията се извършва шест пъти годишно, а дератизацията – два пъти годишно. Към договора са приложени протоколи за приемане на извършените услуги, подписани от заявител, ръководител и извършител на обработката. Параметрите на услугите са посочени в Техническите спецификации.

По делото е приложена справка от мл. инспектор Т. И. – домакин на ЗОЗТ „Кремиковци“ към Затвора – С.. Видно от представената докладна записка за времето на престоя на Б. в ЗОЗТ „Кремиковци“ са били извършени 16 планови и 5 извънредни ДДД обработки. Приложени са 21 (двадесет и един) броя протоколи на фирма „К.“ за извършените обработки.

По подаден сигнал за хлебарки и дървеници на 21.12.2020 г. е извършена проверка в ЗОЗТ „Кремиковци“ във връзка с подадена жалба в СРЗИ за наличие на хлебарки и дървеници, както и за мероприятия по дезинфекция, свързани с епидемиологичната обстановка за разпространение на COVID – 19.

По делото е приложено писмо от инспектор М. М.. В него е посочено, че Б. К. Б. е постъпил в Затвора [населено място] на дата 31.08.2017 г. От същата дата (31.08.2017 г.) до 23.10.2017 г. е на лечение в СБАЛЛС Ловеч като подсъдим. На 26.10.2017 г. е разпределен в ЗО Кремиковци към Затвора – С.. Там е бил от 27.10.2017 г. до 24.09.2020 г., когато е освободен условно предсрочно.

По делото е приложена медицинска справка, от която е видно, че за периода 31.08.2017 г. – 23.10.2017 г. лишеният от свобода Б. не е посещавал лекарския кабинет в Затвора Ловеч с оплаквания от нахапване от дървеници.

По делото е приложена медицинска справка от Е. А. – лекар – ординатор в ЗОЗТ „Кремиковци“, в която е посочено, че за периода от 25.10.2017 г. до 24.09.2020 г. Б. е посещавал кабинета, но не е идвал с оплаквания от сърбежи, пъпки, обриви и не са му давани съответните медикаменти и мазила. (л. 57 от делото). Посочени са конкретни дати, на които лишеният от свобода е посещавал кабинета. Посочени са оплаквания и предоставени медикаменти. Най – често е посочвана вирусна инфекция, трахеобронхит, ОВИ, артралгия, ринит и други. Лекувани са с НПВС.

От правна страна: Искът е допустим, а разгледан по същество е частично основателен.

Съгласно разпоредбата на чл. 284, ал. 1 ЗИНЗС държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода или задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения по чл. 3, който в своята ал. 1 предвижда, че тези лица не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение. Според чл. 3, ал. 2 ЗИНЗС, за нарушение на ал. 1 се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване,

медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод извършване на административна дейност. Според чл. 284, ал. 5 ЗИНЗС в случаите по ал. 1 настъпването на неимуществени вреди се предполага до доказване на противното.

Искът за присъждане на обезщетение е предявен от лице което твърди, че е претърпяло неимуществени вреди в резултат на неблагоприятните условия, при които е било поставено при изпълнението на наложена му наказание „лишаване от свобода“ от специализираните органи по изпълнение на наказанията в ЗОЗТ „Кремиковци“, срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ - юридическо лице към Министъра на правосъдието – т. е. исковата молба е подадена от лице с правен интерес и срещу пасивно легитимирания ответник, по аргумент от чл. 205 от АПК, във вр. чл. 284, ал. 1, във вр. с чл. 285, ал. 1 и ал. 2 от ЗИНЗС.

Искът е предявен пред компетентния съд, при спазване правилата за родова и местна подсъдност.

В случая са налице законовите предпоставки, обуславящи частична основателност на предявения иск за претърпени неимуществени вреди, произтичащи от неблагоприятни условия при задържане под стража и изтърпяване на наказание лишаване от свобода от ищеца. Искът е частично основателен по следните съображения:

С чл. 128, ал. 1, т. 5 от АПК исковите за обезщетения за вреди от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на административни органи и длъжностни лица, като вид искове за непозволено увреждане, са изключени от подведомствеността на гражданския съд и се разглеждат по реда на АПК като специален закон.

По силата на чл. 203, ал. 1 от АПК, исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на тази глава. Според текста на чл. 203, ал. 2 от АПК, за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди или на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража.

Относно чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, трябва да се има предвид, че нормата е с материално правен характер, тъй като сочи изрично предпоставките, при които може да бъде ангажирана отговорността на държавата - вреди, причинени от нарушения по чл. 3 от ЗИНЗС.

Ето защо, за да бъде приета основателност на иска за вреди с правно основание чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, трябва кумулативно да бъдат доказани: акт, действие и / или бездействие на специализираните органи по изпълнение на наказанията, с което се нарушава чл. 3 от закона и настъпила, в резултат на нарушението имуществена или неимуществена вреда в правната сфера на ищеца.

Законът забранява осъдените и задържани лица да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко и унижително отношение и задължава държавата да им осигури, от една страна, условия, съобразени с уважението към човешкото достойнство, от друга - начинът и методът на изпълнение на наказанието да не ги подлага на страдание или трудности от степен над неизбежното ниво на страдание, присъщо на задържането, и от трета - като се има предвид практическите нужди на задържането, тяхното

здравословно и физическо състояние да бъдат адекватно гарантирани.

Ако с разпоредбата на чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС относно неимуществените вреди е въведена законната презумпция, че настъпването им се предполага до доказване на противното, то доказването на фактическите основания, причинили вредите, е подчинено на изискванията на общия исков процес и е в тежест на страната, която ги твърди.

В чл. 3 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи е прокламирано, че никой не може да бъде подлаган на мъчение, на жестоко, безчовечно или унижаващо отношение. По отношение на лицата, изтърпяващи наказание за извършени углавни престъпления, във вътрешното законодателство на страната това основно право е регламентирано с нормата на чл. 3, ал. 1 от ЗИНЗС, предвиждаща че осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение, включително да бъдат поставяни в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража. На това право на лишените от свобода, съответства насрещното административно задължение, при изпълнение на наказанието „лишаване от свобода”, да бъдат осигурени необходимите и достатъчни условия, обезпечаващи поддържането на физическото и психическото здраве на осъдените и задържаните лица и зачитане на правата и достойнството им (чл. 2, т. 3 от ЗИНЗС).

Съдебната практика на Европейския съд по правата на човека във връзка с дела, заведени от български граждани срещу Република България, относно заявени нарушения на чл. 3 от ЕКПЧ, произтичащи от условията в местата за лишаване от свобода и задържането под стража, е установила общи принципи и стандарти за преценката дали в конкретни случаи е налице нарушение на прокламираното в чл. 3 от ЕКПЧ основно право - Решение от 02.02.2006 г. по делото Й. срещу България, Решение от 24.05.2007 г. по делото Н. срещу България, Решение от 28.06.2007 г. по делото М. срещу България, Решение от 27.11.2008 г. по делото С. К. срещу България, Решение от 08.07.2014 г. по делото Х. и Т. срещу България, Решение на ЕСПЧ от 27.01.2015 г. по делото Н. и други срещу България и др. В тези решения се съдържат критерии от значение за преценката дали условията за изтърпяване на един ограничителен режим могат да достигнат до третиране в нарушение на чл. 3 от ЕКПЧ. Съгласно мотивите на посочените решения на ЕСПЧ, държавата трябва да осигури на лишеното от свобода лице условия, които са съвместими с уважението към човешкото достойнство, така че начинът и методът на изпълнение на мярката не го подлагат на стрес и трудности с интензивност, която надминава неизбежното ниво на страданието, свързано със задържането и че като се имат предвид практическите нужди на лишаването от свобода, здравето и доброто му състояние са адекватно осигурени. В решението на ЕСПЧ по делото „Н. и други срещу България” е посочено, че вече постановените решения се отнасят до нарушения на чл. 3 от ЕКПЧОС в различни затвори, арести и общежития в България, касаещи повтарящи се въпроси за липсата на достатъчно пространство, достъп до естествена светлина и въздух, ниска хигиена, липса на дискретност и нарушаване на личното достойнство при използване на тоалетната. ЕСПЧ е приел, че нарушенията не са вследствие от изолирани случаи, а произтичат от повсеместен проблем, в резултат на лошото функциониране на българската пенитенциарна система и недостатъчните гаранции срещу нечовешко и унижително отношение.

В разглеждания по настоящото дело случай ответната страна е представила доказателства, че за посочения в исковата претенция период е извършвана дезинсекция и дератизация в ЗОЗТ „Кремиковци“. Приложени са общо 21 протокола от фирма „К.“, които отразяват 16 планови и 5 извънредни обработки. (л. 59 – 79 от делото) Видно от приложените протоколи, в случая системно е извършвана дейността по обработка със съответни препарати в ЗОЗТ „Кремиковци“. Протоколите отразяват действия на ответника за периода от м. 11. 2017 г. до 29.07.2020 г. Тоест до дата 29.07.2020 г. не се установява бездействие на ответника. Ответникът е предприемал съответните действия за да може да унищожи дървениците и хлебарките. За посочения период не е налице първата предпоставка за отговорност на държавата, а именно – ответникът не е бездействал, а системно е извършвал действия. В тази насока по никакъв начин не могат да бъдат кредитирани показанията на св. Л., които са в насока на това, че докато е бил в ЗООТ „Кремиковци“ от администрацията на общежитието не е имало пръскане или третиране. Не се кредитират и показанията на св. В. П., които са в насока, че за период от около три години е минавано само веднъж за третиране на инсекти.

Видно от приложените доказателства, през време на престоя си в ЗОЗТ „Кремиковци“ ищецът не е заявявал оплаквания за периода от 25.10.2017 г. до 24.09.2020 г. от сърбежи, пъпки, обриви и не са му давани съответните медикаменти и мазила. (л. 57 от делото).

В своите показания свидетелите П. и Л. дават показания, че лишените от свобода са били нахапани от дървеници, имали са обриви, положението им е било непоносимо, не са могли да спят нощно време. Показанията им обхващат дълъг период от време.

Във връзка с тези показания, настоящият състав приема, че въпреки възможното наличие на инсекти, включително дървеници, за периода от 27.10.2017 г. до 29.07.2020 г. и възможността това да води до неприятни усещания, то същото не би могло да се приеме, за пряка последица от незаконосъобразното поведение на ответника, доколкото се установява същият да е положил необходимата и дължима грижа за недопускане и справяне с такъв проблем. Налице са доказателства, че администрацията е направила необходимото, за да осигури нормални от гледна точка на заявената претенция условия за живот на лишения от свобода ищец за посочения период, като са извършвани действия по периодична дезинсекция и дератизация на помещенията в ЗОЗТ „Кремиковци“, както и са му били осигурени медицински грижи, с оглед здравословното му състояние за съответния период.

Във връзка с посоченото настоящият състав приема, че за времето преди 29.07.2020 г. не се установява бездействие на ответника. Представени са множество протоколи за извършени действия по обезпаразитяване. В самата искова молба е посочено, че са извършвани множество проверки от РЗИ – С., при което е установено наличието на популация от дървеници и хлебарки в СЦЗ, вследствие на изключително лоши хигиенно – битови условия. Във връзка с посоченото, съдът намира, че не е доказано изобщо ищецът да е пребивавал на територията на СЦЗ. Видно от приложените справки, Б. е постъпил в Затвора – С. на дата 31.08.2017 г. и от същата дата е на лечение в СБАЛЛС Ловеч като подсъдим. Същевременно за времето, през което е бил в СБАЛЛС Ловеч на лечение – от 31.08.2017 г. до 23.10.2017 г. не са предявени претенции за обезвреда, поради ухапване от дървеници в лечебното заведение в Ловеч. Не са представени доказателства ищецът Б. да е претърпял вреди от престоя си

в Затвора – С.. Всъщност всички допуснати доказателствени искания на ищеца са по отношение на престоя му в ЗООТ „Кремиковци“.

Настоящият състав намира, че претенцията на Б. е основателна за периода след 29.07.2020 г. до датата на освобождаването му, а именно: 24.09.2020 г. Това е така, доколкото по делото са налични доказателства, че след дата 29.07.2020 г. не са извършвани действия от ответника в насока на обезпаразитяване. Видно от констативен протокол от дата 21.12.2020 г. за проверка от Столична регионална здравна инспекция (СРЗИ) при проверката е открит жив екземпляр на дървеница (в четвърта група, четвърта килия на общежитието). Успоредно с това в протокола е посочено, че последната обработка срещу инсекти (хлебарки и дървеници) е била на дата 29.07.2020 г. Тогава е използван препарат „Адвионгел Алфанил“ и „Провекта“ и дератизация с механични лепливи капани. След месец юли не са извършвани ДДД – обработки, поради изтекъл договор с фирмата - изпълнител. Това обстоятелство кореспондира и с датата на последния протокол за обработка, приложен по делото (л. 110 от делото). В резултат на проверката от Столична регионална здравна инспекция (СРЗИ) са дадени конкретни препоръки към администрацията на ЗООТ „Кремиковци“. По – конкретно е посочено: 1) да се осигурят регулярно ДДД – обработки, без прекъсвания ежемесечно и при нужда с цел поддържане на ниска численост на вредители с медицинско значение в обекта. Срок: веднага. 2) да се предвиди задължителна обработка (повторна) в местата с дървеници, при постъпили сигнали от лишени от свобода. Срок: постоянен.

Действително може да се приеме, че след 29.07.2020 г. до датата на напускане на ЗООТ „Кремиковци“ от ищеца, ответникът е проявил бездействие. Съдът приема, че то се дължи на изтекъл договор с фирмата – изпълнител и необходимост от предприемане на съответните действия по ЗОП, но това не може да бъде за сметка на условията за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода. Тоест претенцията на ищеца е основателна за периода от 30.07.2020 г. до 24.09.2020 г. включително, или общо 57 дни.

В случая за периода от 30.07.2020 г. до 24.09.2020 г. е установено неизпълнение на законови задължения – неосигуряване на благоприятни и хигиенични условия при изтърпяване на наказанието лишаване от свобода. Свидетелите П. и Л. дават показания, които в по-голямата си част са лични (субективни) преживявания. Независимо от това те все пак могат да послужат за основа да се направи извод, че ищецът Б. Б., е бил нахапан от дървеници, имал е обриви, положението му е било непоносимо, не е могъл да спи нощно време. За датата след 29.07.2020 г. вече беше посочено, че може да се приеме наличие на бездействие на ответника.

От друга страна, макар да не е била пряк очевиден на условията в ЗООТ „Кремиковци“, показания в тази насока дава и майката на Б. Б.. Според нея, той е бил хапан от дървеници. Не му е било давано нищо за мазане. Споделял е пред нея, че това е основният проблем, от който няма спасение. Хапането на дървениците е достатъчно – мястото се зачервява, а ухапванията са на много места, не е едно. Не може да се спи от тях. Свидетелката Д. е забелязала, че поведението на ищеца се променя. Той е бил напрегнат и изнервен. Не е могъл да спи през нощта от тези хапания.

Действително, ответникът представя доказателства за сключен договор и подписани приемо-предавателни протоколи за извършени услуги по договора, но реално може да се приеме, че след дата 29.07.2020 до датата на условното предсрочно освобождаване

на Б. Б. (24.09.2020 г.) обезпаразитяване в ЗОЗТ „Кремиковци“ не е извършвано. Доказано е незаконосъобразно бездействие на служителите на ответника при изпълнение на задълженията им за осигуряване на благоприятни условия по време на задържане под стража или изтърпяване на наказание лишаване от свобода.

Неоснователни са доводите на ответната страна за недоказаност на претърпените от ищеца неимуществени вреди след 29.07.2020 г. Въз основа на събраните по делото доказателства, при приложението на чл. 284, ал. 5 ЗИНЗС, неимуществените вреди се предполагат до доказване на противното. След като е доказано нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС, по силата на чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС е налице и втората предпоставка за ангажиране отговорността на ответника, а именно настъпването на неимуществени вреди. Съдът не счита, че презумпцията е оборена със справката от медицинската служба за липса на оплаквания от Б. Б.. В тази насока свидетелят Л. дава показания, че ако отидеш при лекарите с оплаквания от дървеници, не го приемат за сериозен проблем и нищо не се случва, според показанията на св. Л..

Между незаконосъобразното бездействие след 29.07.2020 г. и вредите има пряка и непосредствена причинно – следствена връзка.

Относно размера на обезщетението: От установеното по делото неизпълнение не следва автоматично обезщетяване на причинените неимуществени вреди в парично изражение, възприето за дължимо от този, чиито права са нарушени, съобразно неговото лично, субективно усещане. Естеството и характерът на причиненото страдание съдът трябва да прецени не само от страна на субективното възприятие и усещане на пострадалия за причинена вреда, но и с конкретните факти, от които тя произтича и най-вече обезщетението следва да е съобразено с общите схващания за справедливост, съобразени от съда при приложението на чл. 52 от Закона за задълженията и договорите. При отчитане на интензитета на негативните преживявания, продължителността от 30.07.2020 г. до 24.09.2020 г., при съобразяване на стандарта на живот в страната и решения на ЕСПЧ, съдът счита, че обезщетението трябва да бъде определено в размер от 400 лева.

Искът за разликата от 19600 лева трябва да се отхвърли като неоснователен и недоказан.

Върху определената сума за обезщетение се дължи и претендираната законна лихва от датата на преустановяване на незаконосъобразното бездействие (в случая това е датата, на която условно предсрочно е свободен Б. Б. – 24.09.2020 г.) до датата на окончателното изплащане на сумата.

При този изход на правния спор, своевременно направено искане и доказани разноски по списък по чл. 80 (л. 131), на ищеца се дължат разноски в размер общо на 410 лева, от които 10 лева държавна такса и 400 лева възнаграждение за адвокат, при съобразяване с чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Видно от представения по делото договор за правна защита и съдействие адв. Ю. е осигурил и предоставил безплатна правна помощ по чл. 38, ал. 1, т. 2, вр. ал. 2 от Закона за адвокатурата.

На ответника не се дължи юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 286, ал. 2 от ЗИНЗС, предвид частичното уважаване на иска.

Воден от горното и на основание чл. 284, ал. 1 и чл. 286, ал. 3 от ЗИНЗС, Административен съд София - град, I отделение, 45 - ти състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ с адрес: [населено място], [улица], на основание чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, да заплати на Б. К. Б., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], сума в размер на **400 лева**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС, за периода от 30.07.2020 г. до 24.09.2020 г. когато е бил настанен в ЗООТ „Кремиковци“ при неблагоприятни битови условия като лишен от свобода.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен иска на Б. К. Б., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], за сумата от 19 600 лева, представляваща разликата между уважената и претендираната до пълния размер от 20 000 лева част.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ с адрес [населено място], [улица], на основание чл. 286, ал. 3 от ЗИНЗС да заплати на адв. И. В. Ю., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 4, офис 12, сума в размер *400 /четиристотин/ лева*, представляваща адвокатско възнаграждение за правна помощ по чл. 38, ал. 1, т. 2, вр. ал. 2 от Закона за адвокатурата.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ с адрес [населено място], [улица], на основание чл. 286, ал. 3 от ЗИНЗС да заплати на Б. К. Б., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица] разноски под делото в размер на 10 (десет) лева за държавна такса.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред тричленен състав на Административен съд София – град.

СЪДИЯ: